

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. veljače 2020. (ispravak od 16. travnja 2020.) uputio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) – BPC Lux 2 Sàrl i drugi protiv Banco de Portugal i drugih

(Predmet C-83/20)

(2020/C 247/06)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal Administrativo

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: BPC Lux 2 Sàrl, BPC UKI LP, Bennett Offshore Restructuring Fund Inc., Bennett Restructuring Fund LP, Queen Street Limited, BTG Pactual Global Emerging Markets and Macro Master Fund LP, BTG Pactual Absolute Return II Master Fund LP, CSS LLC, Beltway Strategic Opportunities Fund LP, EJP Debt Opportunities Master Fund LP, TP Lux HoldCo Sàrl, VR Global Partners LP, CenturyLink Inc. Defined Benefit Master Trust, City of New York Group Trust, Dignity Health, GoldenTree Asset Management Lux Sàrl, GoldenTree High Yield Value Fund Offshore 110 Two Ltd, San Bernardino County Employees Retirement Association, EJP DO Fund (Cayman) LP, Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group S.A.

Druge stranke u postupku: Banco de Portugal, Banco Espírito Santo SA, Novo Banco SA

Prethodna pitanja

1. Treba li pravo Unije, osobito čl[anak] 17. [Povelje Europske unije o temeljnim pravima] i Direktivu 2014/59/EU ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća, osobito njezine članke 36., 73. i 74., tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis, poput prethodno navedenog, koji je primijenjen u okviru mjere sanacije koja se sastoji od osnivanja prijelazne institucije i odvajanja imovine i kojim se, zbog djelomičnog prenošenja navedene direktive, i prije isteka roka za njezino prenošenje:
 - a) nije predvidjelo pravično, oprezno i realistično vrednovanje imovine i obveza kreditne institucije u sanaciji, prije donošenja te mjere;
 - b) nije predvidjelo plaćanje eventualne naknade štete na temelju vrednovanja iz prethodne točke (a) instituciji u sanaciji ili, ovisno o slučaju, imateljima udjela ili drugih vlasničkih instrumenata te se umjesto toga samo predvidjelo da se eventualna razlika u prihodima koju je prodajom ostvarila prijelazna banka vraća prvotnoj kreditnoj instituciji ili u njezinu stečajnu masu;
 - c) nije predvidjelo da dioničari institucije u sanaciji imaju pravo na iznos koji nije manji od iznosa za koji se smatra da bi dobili da je institucija u cijelosti likvidirana u redovnom postupku u slučaju insolventnosti nego se taj mehanizam zaštite predvidio samo za vjerovnike čije tražbine nisu prenesene; i
 - d) nije predvidjelo vrednovanje neovisno od onog iz točke (a) kojim se utvrđuje bi li se prema dioničarima i vjerovnicima postupilo povoljnije da se nad kreditnom institucijom u sanaciji pokrenuo redovni postupak u slučaju insolventnosti?
2. S obzirom na sudsku praksu Suda iz presude od 18. prosinca 1997., Inter-Environnement Wallonie [predmet C-129/96 ⁽²⁾], sudska praksa koju je navedeni sud kasnije više puta primijenio], može li se nacionalnim propisom poput onog o kojem je riječ u ovom predmetu i kojim je djelomično prenesena Direktiva 2014/59/EU, ozbiljno ugroziti, u okviru mjere sanacije, postizanje cilja koji se propisuje navedenom direktivom, osobito njezinim člancima 36., 73. i 74.?

⁽¹⁾ SL 2014., L 173, str. 190.

⁽²⁾ EU:C:1997:628